

2013 szeptember Vers

Murányi Zita: napló helyett; Április 4. a Pallag Zolinak

napló helyett

hazafele az oktagonon este,

hogy még hányszor fogok végigmenni erre,

mindig más férfira.

bár most épp azon tanakodom,

inkább beugrok egy sajtburgerre.

végül 185 g trappistát veszek egy éjjelnappaliban horror áron,

aztán a visszajárót

a nyugati-aluljáróban

nem találom.

az ellenőrökkel is beszélgetek,

hátha szánalomból átengednek a kordonon.

minimum háromszor pakolom ki a táskám

az ezrest az alján persze csak otthon.

(kész szerencse, hogy nem a sortot)

későre jár,

hajnali három. sajt rég nincs.

nem is tudom a táskára haragszom-e

jobban. vagy a becsületesemre...

– lesütött szemmel hajítom

a kukába a kék színű, zsíros najlont –

az is mikor veszett el.

a hajamnak karamellszaga van és eső-.

a nap végére nemcsak a nyomomban lihegő macskákat

(a magassarkútól egyébként is paráznak),

a sminkemet is sikerül lekoptatni.

leizzadom.

nézem az óriásplakáton feszítő tökéletes nőket.

a calzedonián csíkos fürdőruhában

fekvőtámaszozik egy. a vihar már félig letépte.

ennyit a tökéletességről.

de legalább életszagú, mint a hajam.

így, egy csapásra kéne leszámolni az illúziókkal.

a papírzacskóm füle még valahogy csak-csak tartja magát

a majd csak holnap szakadó zivatarban

– amikor eldöntöm végre –

(esernyőm sincsen, ja de),

nem megyek haza.

Április 4. a Pallag Zolinak

ez nem én vagyok, ezt a valakit lassan 3 hónapja nem ismerem,

április 4.-e van, du. 4 óra 46,

ülök a szobámban és nem köt le semmi.

valahova el kellene induljak, messzire,

különben sosem fogok megérkezni.

a képernyőt nézem, kivételesen nem gondolok senkire,

a lét elviselhetetlen,

nem mondom ki, csak halkán, hogy nincs is könnyűsége.

erről a Kundera jut eszembe, amikor a
festett szőkéről ír, hogy a végén ugyanolyan hisztis
tyúkok lesznek, mintha eleve,
per pillanat, milyen jó volna barnának lenni.

igaz, ez egy másik mű, aminek hirtelen
nem ugrik be a címe.
ma nem találkozom senkivel,
aki irodalomról beszélne.

és én sem szólok semmit, senkiről,
ami fontos, most nem kerül elő.

Tetszik Az ismerőseid közül te lehetsz az első, akinek ez tetszik.

Kapcsolódó írások:

1. **Murányi Zita: Hédzsúd...** Murányi Zita Hédzsúd... Itt egymásba összefutnak, Egy csekély ponton...
2. **Murányi Zita: Mindenegész** Murányi Zita Mindenegész A parkettán pókok szaladgálnak, a szekrények...
3. **Murányi Zita: Haslev** Murányi Zita Haslev Csak álunkban láttunk a Rózsadombra” Rapai...
4. **Murányi Zita: Zsákbamaczka** Murányi Zita Zsákbamaczka “Lám, elődbe adtam ma néked Az...

5. **Murányi Zita: Kivizsgálás** Murányi Zita Kivizsgálás “emberi, túlságosan emberi...” Friedrich Wilhelm Nietzsche...

Cimkék: **Murányi Zita**